

Vraždy podle abecedy

LENKA PROCHÁZKOVÁ

Má paměť na numera si před dvaceti lety řekla, to stačí. Těch pár telefonních čísel, co mi uvízlo, však vězí pevně. Ostatní píšu do diářů, na obal cigaret i knih, na podrážky bot, kde je vhodné tajně místočko těsně u podpatku, někdy i do dlaně. Jedno číslo, co už nefunguje, mám vyryté v srdci. Po Novém roce mě vždycky chytne touha seřadit staré vztahy abecedně, zapsat si je v pořádku rádek po rádku.

Teprve letos jsem si na to našla čas. Aby to nebyla jenom práce, pustila jsem si Sinatru a otevřela sherry, nápoj pro zimní odpoledne, kdy pes spí, dcery jsou v kině, muž u maminky a syn u otce. Odhadla jsem to na letnou hodinku, ale už u „B“ nastal problém: blbeček s malým „b“ a šestimístné číslo na Smíchově. Je to psané mou rukou, ale půjčeným klasickým perem, tedy někdo starší. Starší blbeček ze Smíchova? Jdu k oknu, odsunu stromek a hledím na tu čtvrt za řekou. Landovský? Ten už dávno bydlí ve Vídni a určitě nepíše perem, klasik. Vytáčím to číslo, blbeček není doma, a tak ho vynechám.

Pokračuju v revizi posledních zbrklých let, prohlížím notýsky, haldu navštívenek, útržků a počmáraných pozvánek. Něco vylučuju (vizitku modistky, co mi vnutila klobouk, který byl děsný, astrála ze Zbraslavi, protože je nihilista, ty lidi, co mají furt trpasličí jezevčíky, zatímco já už aspoň kokra...). Číslo, co prý vědělo, kdo dal na Staroměstské tu bombu, rovnou spláchnu a místo bezdůvodného Sinatry si pouštím Piafku, které brnknu jako té první, až to tady dopíšu. Písmeno „P“ je nejfrekventovanější, všichni drazímilí příbuzní v cizině a mezi nimi najednou pikolík s malým „p“ a ze Smíchova. Zvláštní náhoda, tenhle pikolík má stejné číslo jako tamten škrtnutý blbeček, ale taky není doma. „R“ - Ryba, dodavatel dobrého moravského vína, ryba chce plavat, krasopisně opisuju a podtrhávám. Rychetského ale po úvaze škrtnám, v tom paneláku už asi nebydlí. Pod heslem Ruská ruleta je podezřelé jen čtyřmístné číslo. Tenhle notýsek je z roku 88. Pro jistotu vytrhávám celou stránku a splachuju ji za bombou.

A pak Rožmitál, hotýlek na náměstí, kde „v nudlovém pokoji bez koberce nechala ve skříni svoje srdce“, dnes je to zřejmě solidní penzión pro Evropany. Deska skončila, sherry taky, není sherry, je tu jen gin. Gin, vypuštěný z lahve, hmotní v pokoji. Trhlý nápad hrabat se ve starých známostech, když doma je jen pes.